

Arrest

nr. 198 293 van 22 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-C. RECKER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 3 oktober 2016 België is binnengekomen, diende op 20 oktober 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 30 augustus 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 30 augustus 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 20/10/2016

Overdracht CGVS: 27/10/2016

U werd op 17 augustus 2017 gehoord door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is, van 14.00 uur tot 17.56 uur. Uw advocaat, meester Kamba Balapukayi, loco meester Desenfans, was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten te behoren tot de clan Hawiye, subclan Murursade. U werd geboren in Caga Adde in de provincie Galgudud. Op uw twaalf jaar, na het overlijden van uw moeder, werd u door uw tante meegenomen naar Mogadishu. U keerde na drie jaar, toen er gevechten in Mogadishu uitbraken, terug naar uw geboortedorp Caga Adde. Op 1 oktober 2015 huwde u te Gal Hareri met Z.I. Jullie woonden in Caga Adde tot aan uw vertrek naar België op 25 juli 2016. In december 2015 werd u gearresteerd door Al Shabaab. Ze verweten u dat uw huwelijk ongeldig was omdat er geen toestemming was van een mannelijke familielid. Uw vader was immers reeds overleden en u heeft geen broer. Ze zeiden daarbij ook dat u met een lid van Al Shabaab moest huwen en dreigden u te vermoorden indien u zou weigeren. Op 20 juni 2016 vluchtte u naar uw tante in Mogadishu. Uw man keerde terug naar Gal Hareri. U werd meermaals per telefoon bedreigd door Al Shabaab waardoor u besliste het land te verlaten. U vluchtte op 25 juni 2016 naar Kenia, waar u op 1 juli 2016 aankwam. U reisde met het vliegtuig en de hulp van een smokkelaar verder naar België, waar u op 3 oktober 2016 aankwam en diezelfde dag asiel aanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoor CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis betreffende verschillende aspecten aangaande uw beweerde herkomst dermate beperkt is en uw verklaringen over uw leven in Caga Adde niet doorleefd zijn, waardoor er geen geloof aan kan gehecht worden dat u uw hele leven in het dorp Caga Adde woonde, gelegen bij het district Gal Hareri, in de provincie Galgudud.

Ten eerste zijn uw verklaringen over uw dorp, Caga Adde en de nabije omgeving, erg beperkt en missen ze elke vorm van spontaniteit en doorleefdheid. Wanneer u gevraagd werd welke plekken u zou laten zien indien u een rondleiding in uw dorp zou geven, antwoordde u vaag 'Ik zal jou naar de kust brengen maar ook verschillende delen van het dorp laten zien'.

Wanneer u gevraagd werd op welke plekken in het dorp u het meeste tijd doorbracht, verklaarde u dat u eigenlijk meer thuis in uw wijk bleef.

Daar uw verklaringen vaag en beperkt bleven, werd u aangespoord meer te vertellen over uw dorp van herkomst en werd u gevraagd wat er zoal te vinden is in Caga Adde (gehoor CGVS, p. 9). U verklaarde louter dat er niet veel te beleven was en dat het bekend was voor landbouwwelden en veehouders. De vragen peilden naar uw eigen belevingen in uw dorp en betroffen aspecten van uw eigen persoonlijke leefwereld, waardoor verwacht kan worden dat u spontaan doorleefde en uitgebreidere verklaringen kan afleggen over uw leven in het dorp waar u woonde. Dat u enkel de kust als concrete plek aanhaalde die u zou tonen bij een rondleiding in uw dorp is ook merkwaardig, daar die gelegen is op meer dan veertig kilometer van Caga Adde (zie administratief dossier). Ook wanneer gevraagd werd naar uw leefwereld buiten het dorp Caga Adde, bleven uw verklaringen vaag en ondoorleefd. U verklaarde immers zelf dat u op donderdag en vrijdag uw vriendinnen opzocht in het dorp Haaji Iman. Wanneer u gevraagd werd waar je in dat dorp tijd doorbracht, verklaarde u dan weer dat u niet naar het dorp ging, dat u enkel werkte. Wanneer u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaring dat u uw vriendinnen daar opzocht, bevestigde u dit. Er werd u vervolgens gevraagd wat meer te vertellen over de keren dat u uw vriendinnen opzocht. U antwoordde vaag 'Dat waren vriendinnen. Toen ik getrouwd was kwamen ze naar mij toe en ik ging naar hen' (gehoor CGVS, p. 9). Ook wanneer u vervolgens meermaals gevraagd werd om uit te leggen hoe u in Haaji Iman geraakte en de weg er naartoe uit te leggen, bleven uw verklaringen vaag en niet doorleefd. U verklaarde dat u het openbaar vervoer moest nemen, dat het in de buurt van Caga Adde is en dat je gewoon het pad moest volgen. Er werd u vervolgens gevraagd welke dingen u onderweg tegenkwam, waarop u ontwijkend antwoordde dat het eerder een aardeweg is. Er werd u nogmaals gevraagd wat u onderweg zag, waarop u vaag verklaarde dat het gewoon zoals hier is, dat je woningen en paarden ziet (gehoor CGVS, p. 10). Hoewel u meermaals werd aangespoord meer te vertellen over het dorp Haaji Iman en de route er naartoe [die u trouwens wekelijks aflegde] bleven uw verklaringen beperkt, vaag en daarmee ook ondoorleefd. Verder is uw kennis over Gal Hareri [het district waaronder uw dorp valt en gelegen op ongeveer vijftien kilometer van Caga Adde] erg beperkt. U verklaarde dat u niet van daar afkomstig bent en dat u er slechts twee maal geweest bent. U verklaarde dat u er ook niets over gehoord hebt (gehoor CGVS, p. 13). U verklaarde echter eerder dat uw schoonfamilie daar woonde en dat uw echtgenoot om de week naar Gal Hareri bij zijn familie ging (gehoor CGVS, p. 13 en 14). U beweerde dat u nooit aan hem iets gevraagd hebt over Gal Hareri (gehoor CGVS, p. 14), wat op zich al moeilijk te geloven is en dus niet als afdoende reden voor uw gebrekkige kennis kan beschouwd worden. Het ondoorleefde karakter van uw verklaringen over aspecten die deel uitmaken van uw eigen direct leefwereld en leefomgeving, maken het niet aannemelijk dat u effectief uw hele leven in het dorp Caga Adde, nabij het district Gal Hareri, woonde en u twee dagen in de week naar het nabijgelegen dorp Haaji Iman ging om uw vriendinnen te bezoeken.

Deze ondoorleefdheid werd trouwens ook vastgesteld in uw verklaringen over gebeurtenissen in uw regio van herkomst. Zo verklaarde u algemeen over de droogte van 2011 dat het een ernstige droogte was, vee is gestorven, dat er hongersnood was en er mensen stierven (gehoor CGVS, p. 11). Er werd u gevraagd om zoveel mogelijk te vertellen over hoe die periode voor u en uw familie was, waarop u vaag antwoordde dat het heel moeilijk was en het niet gemakkelijk was om te leven (gehoor CGVS, p. 11). Er werd u gevraagd om te vertellen over wat er moeilijk was, waarop u –opnieuw algemeen– verklaarde dat er geen watervoorraad was, mensen zijn gestorven en vee was gestorven (gehoor CGVS, p. 11). U werd geconfronteerd met het feit dat uw verklaringen algemeenheden betroffen en u werd aangespoord om uw persoonlijke ervaringen te vertellen. U antwoordde echter opnieuw vaag dat het moeilijk was en dat u niet al uw groenten kon verkopen (gehoor CGVS, p. 12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt was in Somalië in 2011 de ergste droogte in jaren, ook in Galgudud [waar u beweerde te wonen]. Er was een groot watertekort en geen oogst, wat een aanzienlijke impact had op de bevolking. Er was immers een groot tekort aan voedsel. Al Shabaab was op dat moment aan de macht in de regio en verbood hulporganisaties waardoor de burgers afhingen van familie uit Mogadishu of uit andere landen. Watertrucks werden betaald met geld uit de diaspora. Dit geld diende echter eerst te worden gekanaliseerd door Al Shabaab, waardoor financiële hulp vaak door hen werd tegengehouden. Veel mensen die in dorpen woonden vluchtten naar de steden om te ontkomen aan de hongersnood. Vooral kinderen werden het slachtoffer, daar ze stierven door zwakte of ziekte. De waterputten waren leeg, er waren geen veemarkten meer, de prijzen van graan stegen tot wel honderdvijfendertig procent en de gevolgen van de droogte werden nog meer in de hand gewerkt door de conflicten die er in Somalië gaande waren. In totaal stierven zo'n tweehonderdzestigduizend mensen in Somalië ten gevolge van de droogte van 2011. Het is dan ook vreemd dat u, als inwoner van een dorp en wiens inkomen afhing van de verkoop van groenten, geen doorleefdere en uitgebreidere verklaringen zou kunnen afleggen betreffende deze ingrijpende periode. Het is dan ook niet aannemelijk dat u in 2011 in Caga Adde in de provincie Galgudud woonde.

U beweerde voorts dat u verder geen andere droogte meemaakte (gehoor CGVS, p. 12).

Wanneer u echter later gevraagd werd naar periodes van hongersnood, haalde u aan dat er in 2014 een droogte was waardoor er hongersnood was (gehoor CGVS, p. 15). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt inderdaad dat de Galgudud regio in 2014 ernstig getroffen werd door een groot watertekort. Veel mensen zijn gestorven, water was schaars en werd zeer duur. De levensomstandigheden waren zeer zwaar en de situatie dreigde zo erg als in 2011 te worden (zie administratief dossier). Dat u deze recente periode van ernstige droogte niet meteen herinnerde en pas later aanhaalde komt ingestudeerd en totaal niet doorleefd over en doet vermoeden dat u deze droogte niet heeft meegemaakt en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw bewering dat woonachtig was in Caga Adde.

Verder zijn uw verklaringen over gebeurtenissen die betrekking hebben op de aanwezigheid van Al Shabaab in de regio vaag, beperkt en weinig doorleefd. Wanneer u gevraagd werd hoe u uw leven moest aanpassen aan de komst van Al Shabaab, verklaarde u vaag dat u zich aan hun regels moest houden en dat u gesluierd moest zijn. Er werd u gevraagd of er nog dingen waren, wat u ontkende (gehoor CGVS, p. 16-17). Wanneer u gevraagd werd wat het verschil is tussen het leven onder Al Shabaab en de vorige machthebbers, antwoordde u vaag dat het toen beter was. U daarop gevraagd waarom het beter was, verklaarde u –alweer vaag- ‘iedereen leefde met vrijheid en niemand ging u vervolgen’ (gehoor CGVS, p. 19). Over het betalen van belastingen onder Al Shabaab verklaarde u dat enkel mensen met grote winkels en mensen met vee belastingen moesten betalen. Over het bedrag en de frequentie kon u geen informatie geven. Ook wist u niet van incidenten of problemen betreffende deze belastingen (gehoor CGVS, p. 17). Wanneer u gevraagd werd of er periodes waren dat de inwoners meer overlast hadden van Al Shabaab ontkende u dit. U haalde enkel de vrijdagen aan, die een moment waren waarop Al Shabaab preken voerde (gehoor CGVS, p.17-18). U verklaarde dat er verder geen opmerkelijke gebeurtenissen waren in uw dorp en geen incidenten met Al Shabaab (gehoor CGVS, p. 17,19 en 21). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de inwoners van de regio Galgudud, en specifiek El Dher en Galhareri, wel degelijk problemen ondervonden door de komst van Al Shabaab en dat er verschillende incidenten plaatsvonden. Betreffende de belastingen, blijkt uit de informatie dat Al Shabaab in 2014 in Gal Hareri de belastingen voor handelaars en veehouders heeft verhoogd. Eigenaars van kleine winkels moesten maandelijks honderdvijftig dollar betalen en eigenaars van een middelgrote winkel moesten maandelijks zeshonderd dollar betalen. Indien dit niet betaald werd zou de zaak gesloten worden. Veehouders dienden een aantal van hun dieren af te geven. Alsook vluchtten veel mensen in 2014 uit El Dher [Caga Adde is gelegen in El Dher (zie administratief dossier)] naar aanleiding van het bevel van Al Shabaab om honderdduizend dollar te verzamelen als donatie voor de groepering. De inwoners slaagden er niet in om het bedrag bij elkaar te krijgen waarop Al Shabaab naar het platteland trok om de inwoners te beroven van hun vee (zie administratief dossier). Dat u als inwoner van Caga Adde (gelegen op vijftien kilometer van Gal Hareri en gelegen in de regio El Dher), en als groetenverkoopster, hier niet meer over weet is op z'n minst merkwaardig te noemen. Verder bleek uit informatie dat in 2014 honderden Al Shabaab-strijders neerstreken in Gal Hareri omdat ze de plaats als nieuwe uitvalsbasis kozen, wat een grote impact had op het dagelijks leven van de inwoners. Het onderwijs viel stil, landbouwgronden werden geconfisqueerd en er werden harde regels opgelegd. Daarnaast deed Al Shabaab meer inspanningen om burgers in de regio te rekruteren. Omdat de levensomstandigheden zo zwaar waren en omdat men angst had gedwongen gerekruteerd te worden, vluchtten in die periode veel inwoners weg uit Gal Hareri. Er kan van iemand die in een dorp woont dat nabij Gal Hareri gelegen is, verwacht worden dat die op z'n minst hoorde over deze ingrijpende gebeurtenissen.

Betreffende gevechten in uw beweerde regio van herkomst, verklaarde u dat het enige gevecht waarover u hoorde was tussen Al Shabaab en Ahlu Sunna Weljama'a (ASWJ) in El Bur in 2009 en dat in 2011 de Ethiopische troepen een jaar in Dhusamareb gebleven zijn (gehoor CGVS, p. 18-19). Wanneer u gevraagd werd of er andere incidenten waren met Al Shabaab waar u kon over vertellen, verklaarde u dat dit het enige was waar u iets kon over vertellen (gehoor CGVS, p. 19 en 21-22). Over ASWJ verklaarde u vaag dat ze vochten tegen Al Shabaab en dat ze verschillende gedachten hadden (gehoor CGVS, p. 20). Waarin hun gedachten verschillenden kon u echter niet toelichten (gehoor CGVS, p. 22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat ASWJ en AMISOM zich in 2014 voorbereidden op het bevrijden van verschillende districten in Galgudud, onder andere Gal Hareri. Dit gebeurde al eens eerder, in 2012, waardoor Al Shabaab voor een tijdje uit de regio vluchtte (zie administratief dossier). U gaf echter aan AMISOM niet te kennen en niets te weten over ASWJ. U had geen idee of er ooit buitenlandse troepen in het district aanwezig waren of de overheid kwamen helpen (gehoor CGVS, p. 20 en 22).

Dat u niets kan vertellen over AMISOM en ASWJ, de (buitenlandse) troepen die uw beweerde regio van herkomst trachtten te bevrijden van Al Shabaab, is zeer opmerkelijk en ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van uw bewering uw hele leven in Caga Adde te hebben gewoond, een dorp dat

sinds 2007 onder de controle valt van Al Shabaab. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er nog andere gebeurtenissen plaatsvonden in uw beweerde regio van herkomst. In 2009 vernielde Al Shabaab het graf van een Sufi-geestelijke in Gal Hareri. Ze vuurden schoten in de lucht af om de burgers die hen probeerden tegen te houden af te schrikken. In 2014 kwamen drie Al Shabaableden in Gal Hareri om bij een ongeluk met een bom. In 2015 gaf een Al Shabaablid in Gal Hareri (dat een expert was in explosieven) zich over aan de overheid. In 2015 executeerde Al Shabaab in Gal Hareri iemand die ze beschuldigden te spioneren voor AMISOM en de Ethiopische troepen. In de periode dat u problemen kreeg met Al Shabaab (eind mei 2016-juni 2016) lanceerde AMISOM en de Ethiopische troepen een groot militair offensief met als doel Gal Hareri te bevrijden van Al Shabaab (zie administratief dossier). Van bovenstaande gebeurtenissen bleek u niet op de hoogte te zijn. U verklaarde uw gebrekkige kennis over Gal Hareri door erop te wijzen dat u niet afkomstig was van daar en u er niets over hoorde (gehoor CGVS, p.13). Deze verklaring is niet afdoende daar u verder aangaf dat u wist van de gevechten in Dhusamareb en El Bur doordat u in die regio woonde en er dus over hoorde (gehoor CGVS, p. 13 en 18). Indien u nieuws ontving over Dhusamareb, kan er logischerwijze van uitgegaan worden dat u ook nieuws over uw eigen district, Gal Hareri, ontving. Zeker aangezien uw echtgenoot zijn familie daar woonde en hij daar zelf ook regelmatig ging en zelfs bleef overnachten. Er kan dan ook van u verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van dergelijk ingrijpende gebeurtenissen die een directe impact hebben op de inwoners van Gal Hareri, en dus ook op uw schoonfamilie en uw echtgenoot. Uw verklaringen komen wederom niet doorleefd over waardoor het niet geloofwaardig geacht kan worden dat u effectief in Caga Adde woonde.

Bovenstaande vaststellingen doen ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw beweerde herkomst uit het dorp Caga Adde, waar u gewoond zou hebben tot uw vertrek naar België op 25 juni 2016.

Daarnaast is ook uw geografische kennis over de regio waar u woonde zeer beperkt en komt deze ingestudeerd over. Immers, wanneer u gevraagd werd welke dorpen u in de regio van uw beweerde herkomst zou laten zien, antwoordde u Ris, Jowlo, Hardere en Dhalwo. Er werd u daarop gevraagd waarom u deze dorpen zou tonen, waarna u verklaarde dat het dorpen zijn die in de buurt liggen. Er werd u verduidelijkt dat u geen opsomming van dorpen moest geven maar dat de vraag peilt naar de omgeving waar u beweerde te wonen, wat u zelf aangename plaatsen vond om naartoe te gaan. U antwoordde simpelweg dat het uw buurdorpen zijn (gehoor CGVS, p. 10). Wanneer u later in het gehoor gevraagd werd of u nog dorpen kent, antwoordde u 'Ceel Dheer is een district, Osweyn, Ali Yusuf en Shantor' (gehoor CGVS, p. 14). Het district El Dher is (bij benadering en in vogelvlucht) gelegen op bijna 75 kilometer van Caga Adde, Osweyn op 75 kilometer, Jowlo op 30 kilometer, Dhawlo op 25 kilometer, Ris op 12 kilometer en Hardere, Ali Yusuf en Shantor werden niet teruggevonden (zie administratief dossier). Wanneer de dossierbehandelaar u dorpen opwierp, herkende u echter geen enkel dorp. U gaf aan Marjaan, Galdhabo, Cali Adi, Ceel Ableey, Bur Carrowley, Cali Buubaal, Hareeri Kalle, Qoryaweyn, Qoricad, Bur Dheere, Cali Cayda en Calool Madobe niet te kennen (gehoor CGVS, p.14-16). Dit terwijl deze dorpen gelegen zijn binnen een straal van vijftwintig kilometer rond Caga Adde (zie administratief dossier). Dat u als inwoner van Caga Adde geen van deze dorpen zou herkennen is niet geloofwaardig. Dat u daarentegen zelf dorpen opnoemt die tot vijftenzeventig kilometer verwijderd zijn van uw dorp en u tegelijkertijd ook niets kan vertellen over deze dorpen (zoals gebeurtenissen die er plaatsvonden)(gehoor CGVS, p. 15), geeft een ingestudeerde indruk. Indien u daadwerkelijk in Caga Adde woonde zou u de dorpen in uw onmiddellijke omgeving kennen en zou u er op z'n minst iets moeten kunnen over vertellen. De reeds aangetaste geloofwaardigheid betreffende uw regio van herkomst, wordt hierdoor nog meer ondermijnd.

U legde geen documenten neer om uw asielaanvraag te ondersteunen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Caga Adde gelegen in de regio Galgudud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Caga Adde heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 17 augustus 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er nogmaals op gewezen dat het belangrijk is om eerlijk te zijn over uw verblijfplaatsen en dat het niet per se problematisch hoeft te zijn indien u afkomstig bent uit een ander land (gehoor CGVS, p.12). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (gehoor CGVS, p. 2). U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U bleef echter bij uw verklaringen afkomstig te zijn uit Caga Adde en daar uw hele leven te hebben gewoond. (gehoor CGVS, p. 12 en 22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op

een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert twee middelen aan:

- In een eerste middel voert verzoekster een schending aan van de volgende bepalingen:
 - artikel 1, (A), 2 van het Vluchtelingenverdrag;
 - artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet;
 - *“de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”;*
 - artikelen 3 en 13 van het EVRM.

Verzoekster volhardt dat zij in het geval van terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van Al Shabaab. Zij voert aan dat verschillende bronnen bevestigen dat Al Shabaab aanwezig is in haar regio van herkomst en er mensenrechtenschendingen plegen. Bovendien verwijst verzoekster naar informatie waaruit blijkt dat Al Shabaab gedwongen huwelijken uitvoert. Verzoekster vraagt tevens dat haar het voordeel van de twijfel wordt toegekend, gezien de motivering van de commissaris-generaal onvoldoende is om haar geloofwaardigheid in vraag te stellen. Verzoekster voert bovendien aan dat toepassing dient gemaakt te worden van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, doch dat de commissaris-generaal zich hier niet over uitspreekt, noch aantoon dat zij bij een terugkeer naar Somalië geen risico loopt om vervolgd te worden.

Verzoekster geeft een theoretische toelichting omtrent de subsidiaire beschermingsstatus en meent dat zij voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ze voert aan dat de commissaris-generaal niet betwist dat Al Shabaab aanwezig is in haar regio van herkomst en daar gedwongen huwelijken uitvoert.

- In een tweede middel voert verzoekster een schending aan van de volgende bepalingen:

“artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna “Handvest”)”.

Verzoekster meent dat de motieven van de bestreden beslissing onvoldoende en niet draagkrachtig zijn. Zij licht hieromtrent toe als volgt:

“Ten eerste, verwijt de Commissaris aan verzoekster dat haar kennis van de omgeving van haar dorp beperkt is en dat haar verklaringen over zijn dorp spontaniteit missen. De Commissaris meent dat omdat verzoekster zei dat indien gevraagd welke plekken ze zou laten zien van haar dorp, ze de kust tonen zou (zowel als delen van haar dorp) (CGVS p9) dit merkwaardig is omdat de kust niet zelfs op de kust ligt maar op 40 km. Dit bevestigt verzoekster, wanneer ze meldt dat haar dorp niet ver van de kust is (CGVS p9), ze begreep de vraag gewoon als welke delen van uw dorp en omgeving ze tonen zou. Wat haar dorp betreft, heeft ze verklaart dat er niet veel gebeurt of te vertellen is over haar klein dorp, maar ze legt uit dat er veel landbouw is en ook veehouders, trouwens verklaart ze de weg van haar huis tot het huis van haar vriendinnen, welke wegen door haar dorp lopen (CGVS p 14), het plek en het system om water te halen in haar dorp (CGVS p10)...

*Ze noemt ook vele andere districten van haar provincie Galgadud op (CGVS p 13), verklaart met nauwkeurigheid hoe ver van de district centrum haar dorp ligt (3 uur wandel, CGVS p13), zowel als andere dorpen van haar district (CGVS p 14). Ze noemt ook de verschillende seizoenen op (CGVS p15). Daarna wordt haar haar beperkt kennis over Gal Hareri verwezen, hoewel ze duidelijk verklaart heeft dat ze er 2 geweest is (CGVS p13). Ze had ook geen redenen om haar echtgenoot (wie regelmatig naar Gal Hareri ging) om naar een beschrijving van de dorp te vragen?
Dit is dus een te streng appreciatie van de feiten, en de grief moet verworpen zijn.*

Daarna verwijt de Commissaris aan verzoekster dat haar verklaringen omtrent droogtes in haar regio ondoorleefdheid tonen. Ze heeft echter haar ervaring over het moeilijkheid van het leven tijdens deze perioden uitgelegd ("vee is gestorven. Zelfs mensen kwamen om. Er was hongersnood", of dat ze haar groenten niet verkopen kon -CGVS p12). Het wordt haar ook verweten dat, toen juist na deze vragen over de droogte van 2011 of er nog een andere droogte was, ze negatief antwoordde. Echter, herinnert ze zich later tijdens het gesprek dat er toch een droogte in 2014 was, hoewel minder erg als die van 2011 (CGVS p15 Verzoeker heeft tijdens een afspraak in onze kantoor uitgelegd dat ze zich onder druk voelde en bang was tijdens het gehoor en dat ze zich dus niet altijd concentreren kon. De grief moet verworpen zijn.

Vervolgens ment de Commissaris dat de verklaringen van verzoekster omtrent de aanwezigheid van Al Shabaab (AS) beperkt zijn, omdat ze de frequentie, bedrag of zwaardere periodes van het betalen van belastingen onder AS niet kent. Ze heeft echter uitgelegd dat ze deze belastingen niet betalen moest, omdat ze alleen voor mensen die een grote winkel bedoeld zijn, terwijl ze gewoon een kleine kraam heeft (CGVS p5 en 17), het is dus normaal dat ze deze informatie niet kent. Er werd echter geen aandacht gegeven aan alle details die verzoekster gaf omtrent het leven onder Al Shabaab (hun regels, manier om jongeren te rekruteren, de dorpen waar ze aanwezig zijn...).(CGVS p16-17)
[CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 16-17]

Het wordt haar ook verweten dat ze van verschillende incidenten tussen AS en de inwoners van dorpen in de nabijheid, zowel als over het feit dat AS Gal Hareri als uitvalbasis gekozen had niet op de hoogte is. Ze heeft verklaart dat ze veel thuis bleef (CGVS p4), dat ze alleen 2 keer in haar leven, lang geleden, in Gal Hareri was, en dat informatie niet altijd gemakkelijk rondt gaat in haar regio van herkomst. De grief moet verworpen zijn.

Bovendien ment de Commissaris ook dat het zeer opmerkelijk is dat verzoekster niet op de hoogte van de aanwezigheid van AMISOM is, weinig informatie over ASWJ heeft, en niet op de hoogte is van, verschillende incidenten in Gal Hareri. Zoals hierboven verklaart, bleef verzoekster veel thuis (CGVS p4), ze is alleen 2 keer in, lang geleden, in Gal Hareri geweest, en informatie ging niet altijd gemakkelijk rondt gaat in haar regio van herkomst. De grief moet verworpen zijn. Bovendien was haar zus ziek (CGVS p), en ze was dus nog meer binnen het huis om voor haar te zorgen.

Ten slotte, verwijt de Commissaris aan verzoekster dat haar geografische kennis van haar regio beperkt is, omdat ze dorpen die binnen een straal van 25 km gelegen zijn niet kent, terwijl ze dorpen die binnen 75km wel kent. Verzoeker heeft tijdens een afspraak in onze kantoor uitgelegd dat de door de Protection Agent opgenoemde dorpen klein zijn, en dat ze dus minder bekend zijn dan de dorpen die iets verder liggen maar die groter zijn. Hoewel ze deze dorpen van naam kent, is verzoeker zelfs nooit daar geweest (ze bleef veel thuis, zoals verklaart), en het is dus normaal dat ze niets meer over deze dorpen vertellen kan."

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, wijst verzoekster er andermaal op dat de situatie in haar regio van herkomst bijzonder onveilig is, en dat Al Shabaab gedwongen huwelijken uitvoert.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster volgende stukken:

- uittreksel uit rapport "South and Central Somalia: Security situation, al-Shabaab presence, and target groups" van Danish Refugee Council van maart 2017 (stuk 3);
- "BBC News, Fleeing Somali women recount tales of terror, Kharaz, south Yemen 7 October 2010" (stuk 4);
- rapport "Somalia: Al-Shabaab and forced marriage" van Landinfo van 6 juli 2012 (stuk 5);
- artikel "Al-Shabaab militia abducting teenage girls to marry fighters" van 21 februari 2012 (stuk 6).

2.1.3. Ter zitting legt verzoekster met een aanvullende nota een attest van besnijdenis neer.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Verzoekster voert aan dat zij onder druk stond tijdens het CGVS-interview en zich niet kon concentreren. Daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij de commissaris-generaal gepaard gaat met enige mate van stress, doet dit geen afbreuk aan het gegeven dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, *quod non in casu*. De Raad merkt bovendien op dat verzoekster tijdens het CGVS-interview geen melding maakte van enige problemen hieromtrent. Het louter *post factum* in onderhavig verzoekschrift opwerpen van dergelijke problemen is dan ook laattijdig en kan niet worden aanvaard.

Verzoekster ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan haar identiteit en regio van herkomst, herhaalt en bevestigt haar verklaringen omtrent haar dorp en haar leefomgeving, en volhardt dat zij wel over een toereikende geografische en socio-politieke kennis bezit omtrent haar dorp en regio van herkomst. Na lezing van het administratief dossier bevestigt de Raad echter dat verzoeksters verklaringen omtrent (i) haar dorp en leefomgeving vaag en ondoorleefd zijn en dat haar socio-politieke kennis over (ii) droogtes, (iii) de aanwezigheid van Al Shabaab en (iv) gevechten in haar regio van herkomst en haar (v) geografische kennis, enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt. Het feit dat verzoekster voornamelijk thuisbleef is geen voldoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving. Dit klemt temeer daar verzoekster verklaarde vaak naar een nabijgelegen dorp te gaan om haar vriendinnen te bezoeken (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 9). Ook het verweer dat "*informatie niet altijd gemakkelijk rondt gaat in haar regio van herkomst*", klemt met verzoeksters verklaringen tijdens het CGVS-interview dat zij op de hoogte was van gevechten in Dhusamareb en Ceel Bur doordat zij in de regio woonde en er dus over hoorde (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 18). Gelet op deze vaststellingen, acht de Raad het volstrekt ongeloofwaardig dat verzoekster dermate weinig informatie zou hebben over incidenten en gevechten in Gal Hareri en haar regio van herkomst. Dit geldt temeer nu verzoekster verklaarde dat haar schoonfamilie afkomstig was van Gal Hareri en het dorp om de week bezocht (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 13-14), zodat redelijkerwijze van verzoekster kan worden verwacht dat zij kennis heeft van de gebeurtenissen aldaar. Verzoekster herhaalt haar verklaring dat zij haar echtgenoot nooit gevraagd heeft achter informatie over dit dorp, doch de Raad treedt de commissaris-generaal bij dat deze verklaring ongeloofwaardig is.

De Raad treedt daarnaast de commissaris-generaal bij dat het niet aannemelijk is dat verzoekster de droogte van 2014 niet spontaan zou vermeld hebben toen haar gevraagd werd naar droogtes in haar regio (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 12).

Uit de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 14, nr. 13) blijkt immers dat verzoeksters regio van herkomst in 2014 getroffen werd dat er door de droogte een groot watertekort heerste, dat de waterprijzen de hoogte in schoten en dat er mensen stierven door de hongersnood. Dat verzoekster deze droogte niet spontaan zou vermelden wanneer haar gevraagd werd naar droogtes in haar regio, hoewel zij zich deze later tijdens het CGVS-interview wel herinnert, is volstrekt ongeloofwaardig en duidt erop dat verzoekster deze periode van extreme droogte in haar voorgehouden regio van herkomst niet werkelijk heeft meegemaakt.

De Raad stelt vast dat verzoekster nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele en visuele leefwereld – zoals haar dorp en directe geografische omgeving – terwijl verzoekster op andere punten wel louter theoretische kennis bezit – zo kon zij dorpen opsommen die zich niet in de nabije omgeving van haar dorp situeren, alsook gevechten die daar hebben plaatsgevonden (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 5-7). In tegenstelling tot wat verzoekster beweert, ondergraaft dit verzoeksters herkomst, gezien het niet aannemelijk is dat verzoekster wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven, maar niet deze kennis die in haar dagelijkse leven kon worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren. In zoverre verzoekster aanvoert dat zij de dorpen in haar nabije omgeving wel bij naam kende, maar deze niet opsomde omdat zij minder bekend zijn dan de door haar opgesomde dorpen, merkt de Raad op dat dit verweer klemt met de vaststelling dat verzoekster tijdens het CGVS-interview de door de “*protection officer*” genoemde dorpen rondom haar dorp niet herkende (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 14-16).

De Raad is aldus van mening dat bovenstaande vaststellingen verzoeksters verklaringen over haar vermeende regio van herkomst ernstig ondermijnen.

Waar verzoekster ter zitting een attest van besnijdenis neerlegt, wijst de Raad erop dat verzoekster nalaat om de praktijk van vrouwelijke genitale verminking (VGV) in haar land van herkomst aan te brengen in het verzoekschrift. Verzoekster formuleerde evenmin, noch bij aanvang van de asielpcedure, noch tijdens het CGVS-interview enige aan deze praktijk gerelateerde vrees. Indien zij dergelijke vrees koesterde, mocht van haar weldegelijk worden verwacht dit te vermelden. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar asielaanvraag en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. Aan het feit dat verzoekster zich wendt tot de asielautoriteiten in België teneinde er een status van internationale bescherming te bekomen is voorts inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan zij de bescherming vraagt. Verzoekster maakt op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een vrees dient te koesteren omwille van haar besnijdenis. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV en hieromtrent enige vrees dient te koesteren.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoekster niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Caga Adde, in het district Ceel Dher, in de provincie Galgadud in Somalië. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Bijgevolg is ook de door verzoekster aangehaalde algemene informatie omtrent gedwongen huwelijken door Al Shabaab niet voldoende om aannemelijk te maken dat zij zelf concrete problemen heeft, nu zij in gebreke blijft haar persoonlijke problemen aannemelijk te maken.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt aldus overgenomen door de Raad.

De door verzoekster toegevoegde landeninformatie kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoekster in gebreke blijft haar persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid, van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde problemen, zodat zij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel.

Immers, de commissaris-generaal heeft verzoeksters voorgehouden vervolging, haar beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Caga Adde, in het district Ceel Dher, in de provincie Galgadud in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het laatste CGVS-interview en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2, 12, 22). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP